

در در فسق و هوامرکب متاز راه فسق سورمه مرکب ای
بس متاز نهی حاضر من تاختن یعنی لاسع الموبی فی طریق
الفسق و الهول فانه ابتداء للشیطا طوفال رحمة الله تعالی
در استخفاف شیطان مساز اوله شیطان سجح بیع ایله حذر
یعنی لاجعل نفسک سحره للشیطان جوی سفره ریشنی داری
ژاو کبر جوی سفره آرد او کوکده زاده طوت یعنی انک تا ضد
امانک سفر اخذ ادا و زخیره و نهیاه عمر خود را سوس بر باد
کیو عمر کی با سندن باشه بر باد طوت یعنی خذ عمرک و عدو بالتام
علی الرجیح و فتاده الحقیقی لیس احد مجال الانکار ای سید مرتضی
از اعلان کن ای و غل از پیشه اعلان قیل یعنی ایها الولد اجهر
تکرار من لا اعلان الی یصعقون اعنی عتق الجرمین فاسع و میدف
الاعمال الصالحة نفس بربا بالکد پامان کن نفسکی دیم ایله
پامال قیل البتة فی بالکد للاستقامة وهو بالتی کد بوکد کذا
فی الحلی و لفظ پامان وصف ترکیب من مائیدن یعنی الذکر
والذکر کذا فی الحلی و القی بالترکی بر من نفسکی دیم ایله
پامان و خواب ایله حتی تشفق بالعبادة و الطاعة و محبت
عن الفساد ان عذاب و در حق اولیست کن در هر خفتن

بسیار است
بسیار است

یوری

یوری اندیشدایت یعنی جعل قدر و تأمل من عذاب الله تعالی
و قره تا شوری ساز کاری پیشه کن یاغنیه من ساز کار لغ
پیشدایت یعنی حتی لا تحرق فی نار جهنم اجهر الموافقة و الامتناع
صفة و عادة جمل را جوی هست از دنیا کز جمله کله جوی دنیا دن
وارد ر کذر لفظاً کذر یعنی الکافر العزلی اسم مصدر یعنی لکان لجملة
مرور او عبور امن الدین اجمالی شادی نیست با جیدن خطر شاد
اولا جی بر دکا بوخج صطر یعنی لیت الدینا بخلا فخرج و السرور
مع وجود هذا المقدار من الخطر و الخوف و فی بعض النسخ للمخرج
لاول هکذا اجملا رجوع هست بر دوزخ کذر یعنی لکان الجحیم مرور
و عبور اعلی الحجب لیت الدینا اه انشئ در پیشه داری ای فقیر
وار او کوکده بویل بر ناری فقیر یعنی ایها الفقیر تا ضد امامک ناز
هیچ خوفت نیست از نار سعید هیچ خوفک یوقدر از نار سعید
یعنی لیس خوفک من نار سعید و اصله و محتمل ان یتضمن هذا
لصراع معنی الاستفهام یعنی لیس خوفک ایه مولانا اجلال الدین
بیت عالمی ر الفقه کرده در کشف معنی اشرفه زانم هل من
فرید عقبة در راست و بارت بس کران عقبة وار بوکده
بوکلک جوق کران التاء فی بارت الخطاب و بسو بالباء العرفی